

نوروز تان پیروز و هر روز تان نوروز باد!

پیام نوروزی کمیته مرکزی در شماره ۵۰۶
نامه مردم در خواهد شد

اما کلام و محتوای اصلی گزارش در جایی دیگر است. اینجا نوشته: «گفتنی است در گیری زمانی آغاز شد که عناصری در محل یاد شده علاوه بر اهانت و جسارت علیه یکی از مشمولان عالیرتبه نظام، حاضران در میدان را به عکس العمل های خشونت باز و ایجاد اختشاش، تشویش و تحریک می کردند. نگاهی به دو سرمقاله در روزنامه «دوران امروز» و «آفتاب پر زد» در روز پنجشنبه ۲۵ اسفند افجعای این نسل «طنیان گر» را بر ضد تاریخ اندیشه حاکم روشن می کند. روزنامه «دوران امروز» در واقع این

تنفر عمیق جوانان از رهبران رژیم

تحولاتی که در داخل ایران به وجود آمد، هموز زوابای ناشاخته خود را به طور کامل نهایان ناخته است. یکی از این زوابایی ناشاخته وجود نسلی است جوان که حصارهای تنگ کنونی، در واقع تنگناهای را برای حکومتیان به وجود آورده است. «ایسنا»، چهارشنبه ۲۴ اسفند در گزارشی نوشته: «تجمع و پایکوبی صدها تن از جوانان کرجی در یکی از میدانین شهر که به بناهه بربالی مراسم شب چهارشنبه سوری آخر سال انجام گرفته بود، با دخالت عوامل انتظامی به خشونت گراشد. عوامل انتظامی حاضر در محل، به همراه افرادی که لباس فرم به تن نداشتند، بالکلیک گاز اشک آور و استفاده از با桐، به متفرق نمودن کسانی که در برابر پادگان کرج تجمع کرده بودند و برخی از آنان به پایکوبی می پرداختند. اقدام نمودند.»

ادامه در صفحه ۲

ضمیمه

مامه ک مردم

آدکان مرکزی هزب توده ایران

ضمیمه ۶۰۴، دوره هشتم
سال هفدهم، ۱ فروردین ۱۳۸۰

اعلامیه کمیته مرکزی حزب توده ایران

شبه کودتای ارتقای حاکم بر ضد جنبش مردمی

هم میهان گرامی!

در آخرین لحظاتی که میلیون ها ایرانی خود را برای جشن نوروز و فرارسیدن سال نو آماده می کردند، خبرگزاری جمهوری اسلامی خبر داد که «دادگاه انقلاب اسلامی تهران» با انتشار اعلامیه‌ی، «ضمن منهم کردن «نیروهای ملی - مذهبی» به توپه براندازی، و «هم آوایی با گروههای نفاق و ترویریست» نهضت آزادی و کلیه «نیروهای ملی - مذهبی» را غیر قانونی اعلام کرده است. در انتهای این اعلامیه اضافه شده است که این دادگاه «فعالیت‌ها و اقدامات براندازانه این گروه معدود پس از انجام نازجویی های لازم و تکمیل تحقیقات متعاقباً به اطلاع مردم شریف و مسلمان ایران خواهد رسید...» (به نقل از ایرنا، ۲۸ اسفندماه ۱۳۷۹).

است که مرتعجان حاکم برای سرکوب خونین جنبش مردمی تدارک دیده اند. حزب توده ایران در هفته های اخیر ضمن هشدار باش های گوناگون نگرانی عمیق خود را از توپه خطرناک ارتقای حاکم به رهبری «ولی فقیه» رژیم و نیروهای تاریک اندیش مدافعان سرکوب خونین جنبش اعلام کرده بود. حزب ما در عشی پیرامون «محظی درباره انتخابات ریاست جمهوری آینده»، ضمن اشاره به این بحث کلیدی که ارتقای به هیچ وجه نمی تواند حتی فضای محدود و بسته کنونی را نیز تحمل کند، با اشاره به سخنان فاکر، از سخنگویان ارتقای که گفته بود اگر خاتمه بخواهد به همین شعارها و برنامه ها ادامه دهد بهتر است در انتخابات حضور پیدا نکند، هشدار داده بود که: «به عبارت صريح تر اگر خاتمه حتی بخواهد همین روال را نیز ادامه دهد ارتقای موافق ادامه کار خاتمه به عنوان ریاست دولت نیست. تهیه در صورتی ارتقای موافق ادامه کار خاتمه به عنوان ریاست جمهوری «نظام» است که او در برابر خواسته های ارتقای کاملاً تسلیم گردد و همچون حکومت متغیر رفسنجانی راه سرکوب جنبش و خواسته های مردم را در پیش گیرد.» (نامه مردم، شماره ۶۰۱، سه شنبه ۱۱ بهمن ۱۳۷۹).

محسن رضایی، دبیر «مجموع تشخیص مصلحت» تیز در روزهای اخیر اشاره کرده بود که اگر خاتمه با همان شعارهای گذشته بخواهد در انتخابات حضور پیدا کند بهتر است از این کار صرف نظر کند. به گفته رضایی: «چنانچه خاتمه بخواهد همان شعارهای چهار سال گذشته، که صرفاً یک مرحله گذار از شرایط قبلي به شرایط حديد است را تکرار کند، خود سر راه ملت [البته] منتظر مرتعجان حاکم است! قرار گرفته و ملت ایران او را کنار خواهد زد.» (ایران، ۲۵ اسفند ماه ۱۳۷۹).

آجیه امروز ما شاهد آغاز آن هستیم، گام بعدی مرتعجان حاکم برای تعیین تکلیف با نیروهای «خودی» مدافعان اصلاحات است. خامنه ای در هفته های اخیر ضمن هشدار به همه مشمولان رژیم از آنها خواسته بود تا مواضع قاطعی در برابر کسانی که او «توپه گر» و «برانداز» خوانده بود، یعنی همه نیروهای مدافعان اصلاحات و ده ها میلیون مخالف ادامه حکومت استبدادی «ولایت فقیه». اتخاذ کنند. روز یکشنبه گذشته در حالی که خاتمه، در سخنان مسلط جویانه بی،

ادامه در صفحه ۲

طول حکومت فقهای بدفعمات با اینگونه ترفیدها رو به رو بوده اند. یورش خونین مرتعجان حاکم، در دهه ۱۳۶۰، برای قلع و قمع نیروهای مترقب و مدافعان آرمان های انقلاب شکوهمند مردم ایران، از حمله حزب توده ایران، به سردمداری رفسنجانی، خامنه ای، ریشه های، و دیگران، که با زندانی کردن هزاران نفر و سیس اعدام های جمعی به کشته گروهی از هئین فرزندان و قهرمانان میهن ما منجر شد، نیز با اعلامیه های «دادستانی انقلاب» درباره کشف «توپه براندازی» آغاز شد و آچه بعداً در بیدادگاه های فرمایشی رژیم به عنوان دلایل «انکار نایابی» ارائه گردید، چیزی بود جز «اعتراضات» شماری از قربانیان شکجه های وحشانه «سریازان گفتمان ولی فقیه» که با قامات های درهم شکسته و نیمه جان برای تکمیل شوهای مشمیز کننده رژیم به «گناهان ناکرده» اعتراف می کردند. در هفته های اخیر نیز اخبار مشابه پیرامون شوهای تلویزیونی «اعتراضات و اقامیر» شماری از شخصیت های ملی - مذهبی، در شکجه گاه های رژیم به بیرون درز کرده است و چهره های سیاه کار و مترجمی همچون شریعتمداری، شکجه گر معروف و مدیر مستول روزنامه کیهان، درباره بعض نوارهای تلویزیونی در این زمینه بی شک شناختگر توپه و سیع و مهلکی

با هم به سوی تشکیل جبهه واحد ضد دیکتاتوری

برای آزادی، صلح، استقلال، عدالت اجتماعی و طرد رژیم «ولایت فقیه»

ادامه اعلامیه کمیته مرکزی حزب توده ایران

نیروهای مدافعان «نظام» را به پرهیز از تشنج فراموشی خواند نیروهای انتظامی و دستگاه قوه قضائیه با تأیید خامنه‌ای، ضمن رددخواست او بورش وسیع خود را بر ضد نیروهای ملی و مذهبی آغاز کردند. از دیدگاه مرجعان حاکم و تاریک اندیشانی که بشدت پایه‌های حکومت منفورشان را متزلزل می‌پینند اوضاع آنچنان بحرانی و خططرناک است که اگر جلوه روند کوئی را هم اکنون سد نکنند فردا دیر خواهد بود. رهبران رژیم می‌دانند که ادامه روند اصلاحات پایه‌های استبداد را همچون موریانه بی خواهد خورد و این امکان تاریخی را ایجاد می‌کند که جنبش مردمی بتواند با سازماندهی بهتر زمینه‌های عینی و ذهنی طرد رژیم را در میهن ما فراهم آورد.

هم میهنان آزاده!

روشن است که اجرای طرح شبه کودتای نوروزی، که هفته‌ها پیش تنظیم و ابعاد و پچگونگی اجرای آن توسط خامنه‌ای در سخنرانی دانشگاه صنعتی امیر کبیر بروشی بیان شده بود، در ایران آغاز شده است. ابعاد گوناگون این توطه نگین بروندۀ سازی برای جنبش اصلاح طلبی و مربوط کردن آن به توطه‌های «استکبار» برای «براندزی نظام»، نشان دادن سریال‌های مشتمل‌کننده تلویزیونی «اعترافات» و «اقاریر» برخی از دستگیر شدگان و سپس حرکت وسیع تکی به نیروی سرکوبگر برای دستگیری های وسیع و درهم کوبیدن کامل جنبش مردمی در میهن ماست. بر اساس گزارش‌های رسیده همچین در ماه‌های اخیر در سپاه و نیروهای انتظامی پاکسازی هایی برای خاطر جمع شدن از وضعیت این نیروها انجام شده است، و زندان‌ها و شکنجه‌گاه‌ها خود را برای «پذیرایی از ضداقلاق» آماده کرده‌اند. همه این اخبار شاههای جدی توطه خطرناکی است که ارتقای حاکم تدارک دیده است. بستن روزنامه‌ها و نشریات مدافعان اصلاحات که هنوز منتشر می‌شوند، در صورت تن تدادن آنها به خودسانسوری کامل، هجوم برای دستگیری های وسیع تراز میان صفوون جنبش دانشجویی، فعالان کارگری و زنان پیشو و مترقبی، در کنار احتمال پرونده سازی برای دستگیری هایی دیگر توطه سرکوبی است که رژیم تدارک دیده است. تحریبات گذشته نشان داده است که تسلیم شدن در برابر این خواست‌ها هزینه سپار سنگین و در دنیاکی برای جنبش مردمی به همراه خواهد داشت. نیروهای اجتماعی مدافعان اصلاحات، کارگران و زحمتکشان، جوانان، دانشجویان مترقبی و آزادی خواه و زنان مبارز میهن ما در مجموع خود نیرویی عظیم و شکست نایدیرند که در صورت حرکت مستجم و سازمان یافته می‌توانند توطه‌های ارتقای را در هم بکوینند. ارتقای حاکم دو انتخاب قطعی و تاریخی را در برای مردم و همه نیروهای سیاسی و اجتماعی میهن ما فرا داده است. تن دادن به حکومتی از نوع «طالبان» که در آن مشتی عاصمر تاریک اندیش، و ضد منافع مردم، ایران را به سمت تخریب بیشتر می‌راند و یا مبارزه برای طرد ارتقای حاکم و ایجاد زمینه برای تحقق اصلاحات بنیادین، پایدار و دموکراتیک. حزب توده ایران چهار سال پیش، در پی پیروزی تاریخی رفراندوم دوم خرداد ۱۳۷۶، برخلاف خوش بینی های بی اساس و گمراه کننده شماری از اصلاح طلبان حکومتی، اعلام کرد که با ادامه رژیم «ولایت فقیه» نمی‌توان به آینده اصلاحات خوش بین بود. تجربه چهار سال گذشته بدفعت درستی این بیش خوب مرا به اثبات رسانده است. با اعلام جنگ علیه ارتقای بر ضد جنبش مردمی و روند اصلاحات تها راه بیش روی مردم ما مقابله آگاهانه و هوشیارانه با این توطه هاست. ما بار دیگر به نیروهای «خودی» مدافعان اصلاحات تاکید می‌کنیم که سازش با ارتقای چیزی جز مخلاب و ننگ تاریخی نیست و گام گذاردن در این راه هم سرنوشت شدن با کسانی همچون رفسنجانی‌ها، خامنه‌ای، هامیشان را مدتهاست محکوم و متروکه کرده است.

عومی مردم میهن ما آنان را استبداد و خود سری ایران برپاد ده است. حوالث چهار سال اخیر میهن ما بروشی نشان داد که توده‌های مردم دیگر سر سازش با تضیقات قرون وسطایی از جمله بنام «ولایت فقیه» را ندارند. اینک با بروش آشکار و سرتاسری رژیم استبداد به همه بانی و خاستگاه های اراده اکثریت مردم میهن ما دیگر جز از طرق مقاومت و اعتراض های سازمان یافته و بسیع شده کارگران، زنان، جوانان و دانشجویان نمی‌توان امیدی به پایان این گونه بورش های نوبتی به حقوق انسانها و پایان استبداد و خود سری ایران برپاد ده رژیم «ولایت فقیه» داشت.

کمیته مرکزی حزب توده ایران
۱۳۷۹ اسفندماه ۲۸

ادامه تغیر عمیق جوانان از سوان ...

امر را ناشی از سخت گیری های گذشته نسبت به آداب و سنت ملی از زیبایی کرده و راه حل آن را برخورد معمولاً به این سنت و آداب می‌داند. اما مقاله «آفتاب یزد» نشان از برخورد واقع بینانه تری نسبت به این مسئله دارد. آفتاب یزد در قسمتی از این مقاله می‌نویسد: «کسانی که خطر گست نسل هارا به هیچ می انگارند و اضافه شدن این فاصله را نادیده می‌انگارند، چگونه می‌توانند از کاریک تا هنجاری بزرگ که میلیون ها صدا دارد و صدایش تا اعماق اعصاب ها طنین می‌افکد عبور نمایند. اغراق نیست که همه بزرگترها با بازی باروت و صدایهای موبیک مخالفند و شاید پدری یافت نشود که از نهی فرزندان خود بکاهد، پس چرا نسل جوان گوشش بدھکار حرف های بزرگترها نیست؟ چرا امسال صدایهای مهرب بارنجک های صوتی میولانگونه بر جانی پیکر خوش افزود و خطرها آفرید و شیشه هارا شکست.» هر دو مقاله در واقع محتوای هشداران گونه ای به حاکمان سرکوب گر را در بر دارد که آنها را به چالشی عظیم درگیر می‌سازد. به راستی این نمایشی کوچک از نسلی است که در جو سراسر خفغان حاکم، از فرصت ها برای چالش کشاندن رژیم نهایت استفاده را می‌کند.. اما برخورد یک نیروی اقلایی با این پدیده فوق العاده مهم چگونه باید باشد؟ آیا وقت آن ترسیده است که اپوزیسیون مترقبی نیز در این باره به از زیبایی عملکرد خود پیراذد؟ مسئولیت یک نیروی اقلایی برای استفاده از چنین موقعیتی چیست؟ عملکرد نیروهای مترقبی و طرفداران واقعی اصلاحات در برابر این پتانسیل عظیم چه بوده است؟ راهبری و هدایت این نیروی عظیم به عهده کدامین نیروهای سیاسی ایران چه در داخل و چه در خارج قادر به کمالیزه کردن این نیرو به نفع جنبش مردمی است؟ اخیراً نیروهایی که در گذشته با خیانت اشکار به منافع ملی ایران و خدمت به بیگانگان خسارت های جریان نایدیری را به نسل های گذشته و گنونی وارد کرده، با استفاده از ثروت و چاپول گری های گذشته شان و با حمایت دولت های چاپولگر غربی و امریکایی در صدد بهره برداری از وضعیت گذشته با خودشان هستند.. البته نیروها و جریانات ضد دموکراتیکی نیز هستند که ادعای می‌کنند در این مورد نقش اصلی را به عهده دارند و یا ایضاً خواهند کرد، اما واقعیت های گذشته کوئی تهی بودن چنین ادعاهایی را قابل به اثبات رسانده است. تاریخ یکصد ساله اخیر ایران، تاریخ مبارزات شکوهمند و سرنوشت ساز آزاد مردان و آزاد زنان دلیری بود که جایگاهی بسیار والا در تعیین روند تحولات سیاسی و اجتماعی میهن ایفا کرده‌اند. ضمن اینکه تاریخ یکصد ساله اخیر ایران، تاریخ اعدام، شکنجه، جنی، زندان، سربه نیست کردن و به سکوت و ادار کردن همان انسان‌بیانیون نیز بوده است. در پس هر جنبش مترقبی و پیروزی ارزشمند، نیروهای ضد مردمی و فرست طلب با فربت توده ها با چنگ زدن به اریکه قدرت پس از قلع و قمع نیروهای اقلایی به غارت و چاپول ثروت عمومی به نفع خویش و غارت گران بین المللی می‌سادرت کرده‌اند. از پس این تاریخ بر فراز و نشیب و سراسر غم انگیز و در ضمن شورانگیز وظیفه هر نیروی مترقبی است که پاسخی در خود برای این سوال بیابد. هر نیروی اقلایی و طرفدار واقعی توده ها چنانچه توانایی آن را دارد که به راهبری این جنبش همت گذارد باید به این مسئولیت اقلایی خود جامه عمل پیوشناد، اما چنانچه هیچ نیروی اقلایی توانایی چنین مهمی را در خود نمی‌بیند، موظف است راه های نیل به این هدف را به عنوان یک وظیفه موردن توجه قرار دهد. ضرورت همکاری و اتحاد عمل نیروهای اقلایی و بخصوص نیروهای چپ در همین نکته هفتة است.

آدرس ها: لطفاً در مکاتبات خود با آدرس های زیر، از ذکر هر گونه نام اضافی خودداری کنید.

1-Postfach 100644, 10566 Berlin, Germany
2-B.M. Box 1686, London WC1N 3XX, UK
3. <http://www.tudehpartyiran.org>

Supplement to Nameh Mardom-NO 604
Central Organ of the Tudeh Party of Iran

20 March 2001

شماره فاکس و
تلفن پیام گیر ما
۰۰ - ۴۹ - ۳۰ - ۳۲۴۱۶۷۷

حساب بانکی ما:

نام: IRAN e.V.
شماره حساب: 790020580
کد بانک: 10050000
بانک: Berliner Sparkasse